

Forslagsstillerne ønsker at give flere forældre mulighed for at passe egne børn og hurtigt at få gennemført en forbedring af børnepasningsorloven. En hævelse af den økonomiske ydelse kan med sikkerhed siges at ville få flere mennesker til at forlade arbejdsmarkedet i en længere periode for at passe deres børn, men dermed ville man sætte det helt nødvendige og ansvarlige hensyn til arbejdsmarkedet og samfundsøkonomien over styr.

At forbedre børnefamiliernes vilkår er ikke nogen enkel sag. Der er flere hensyn, der skal inddrages og afvejes mod hinanden: Hvordan skal forbedringerne gennemføres? Hvilke ønsker har vi allerede gennemført? Og hvor skal det økonomiske grundlag komme fra? Det er ikke nemme spørgsmål, og vi ville med sikkerhed kortslutte de nødvendige overvejelser, hvis vi nu begyndte kun at se på ydelsernes størrelse.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslagene.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

De to lovforslag er jo, som det allerede er sagt, identiske med undtagelse af de bemærkninger, der er tilknyttet forslagene.

Forslagsstillerne mener, at vi skal vende tilbage til de tidligere 80 pct. af dagpengemaksimum for personer på børnepasningsorlov.

Som det er Folketinget bekendt, agter regeringen at komme med en børnepolitisk redegørelse. Det er ikke den, vi skal diskutere nu, og indholdet er da heller ikke kendt endnu, men ved regeringens tiltrædelse og offentliggørelse af regeringsgrundlaget gav regeringen løfte om en børnepolitisk redegørelse, der skal, kort sagt, sætte fokus på børnefamiliernes vilkår.

Jeg kan ikke i dag løfte sløret for denne redegørelse eller for regeringens planer, men der er da formentlig ingen tvivl om, at en smidiggørelse af reglerne om børnepasningsorlov vil indgå med henblik på at gøre reglerne mere fleksible. Det vil efter Socialdemokratiets opfattelse være forkert at se isoleret på børnepasningsorlovsydelsen uden at se på børnefamiliernes samlede situation. Det er klart Socialdemokratiets opfattelse, at børnefamiliernes vilkår skal sættes på dagsordenen, så deres hverdag bliver nemmere og forældrene får mulighed for at tilrettelægge hverdagen både i forhold til børnene og arbejdet.

Børnefamilierne var et tema i valgkampen for Socialdemokratiet, og nu efter valget er børnefamilierne stadig et højt prioriteret område for

Socialdemokratiet, ligesom børns vilkår er det. Senest synes jeg da, der er grund til at bemærke i forbindelse med overenskomstsituationen og regeringens overenskomstindgreb de tre fuldfinansierede omsorgsdage til børnefamilierne. Man kunne nævne andre elementer i Socialdemokratiets politik, som spiller ind på dette område.

Vi kan ikke støtte lovforslagene fra SF og Kristeligt Folkeparti. Vi er bl.a. ikke sikre på, at det er rigtigt at hæve orlovsydelsen, blot fordi mere er bedre end lidt. Vi vil i Socialdemokratiet have mulighed for samlet at tage stilling til regeringens overvejelser, som vil fremgå af den børnepolitiske redegørelse, der kommer. Først når vi behandler en samlet redegørelse, vil vi kunne inddrage den samlede indvirkning på børnefamiliernes vilkår, på arbejdsmarkedet og på de økonomiske realiteter i en eventuel beslutning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, om det ikke er indgået i Socialdemokratiets overvejelser, at der er en utrolig social skævvridning i den måde, som orlovsordningen virker på, i og med at nedsættelsen af ydelsen fra de 80 pct. af det maksimale dagpengeniveau til 60 pct. faktisk har haft den konsekvens, at det lige præcis er lavindkomstfamilierne, som ikke længere kan gøre brug af den. Så det er også et spørgsmål om et socialt sigte i det.

Og når hr. Lars Kramer Mikkelsen siger, at man vil smidiggøre ordningerne, kunne jeg da godt tænke mig at få løftet sløret lidt for – ministeren var inde på det samme – hvordan man vil smidiggøre noget, som i dag virker socialt skævt, hvis ikke man vil hæve ydelserne. Den anden måde, man kan gøre det på, må jo så være helt at afskaffe ordningen. Er det det, der ligger i regeringens nye familiepolitiske udspil, at man vil afskaffe ordningen?

Det andet er spørgsmålet om hensynet til arbejdsmarkedet. Dér synes jeg, den samme overvejelse gør sig gældende. Det, der er sket, er, at alle de familier, som har de laveste indkomster, har ikke længere råd til at gøre brug af ordningen, men kun de højtlønnede, som har et økonomisk overskud. Det virker ikke særlig rimeligt, specielt ikke set med en socialdemokratisk regerings øjne, at man laver den form for social skævvridning i lovgivningen.